

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

11 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Țurcan Anatolie și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele condamnatului Borșci Ștefan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2021, în cauza penală în privința lui

***Borșci Ștefan xxxx**, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.06.2020 – 12.03.2021;

Instanța de apel: 06.04.2021 – 20.05.2021.;

Instanța de recurs ordinar: 09.07.2021 – 11.08.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 martie 2021, Borșci Ștefan xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Borșci Ștefan, deținând permisul de conducere nr.xxxxxx din 05.12.2016, la data de 23.12.2019 aproximativ pe la orele 01:49, deplasându-se la volanul automobilului de model, cu numărul de înmatriculare XXXXXX, în intersecția străzilor Muncești cu Burebista, mun. Chișinău, nemanifestând prudență în trafic, a comis tamponarea în obstacol și anume gardul și poarta parcului de troleibuze nr.2.

În momentul documentării cazului, șoferul Borșci Ștefan, fiind bănuțit de conducerea autovehiculului în stare de ebrietate, a fost supus examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei la IMSP a IMU, prin colectarea probelor biologice de sânge, conform rezultatului analizei sângelui la alcool.

Conform probei nr.6144 din 23.12.2019, ora 03:40, s-a constatat că, Borșci Ștefan, se afla în stare de ebrietate alcoolică stabilindu-se 2,87 g/l alcool etilic, care conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.296 din 16.04.2009, privind modul de testare alcooscopică și de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei și se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Împotriva sentinței nominalizate, au declarat recurs:

3.1. Inculpatul Borșci Ștefan, care a solicitat, casarea sentinței cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, inculpatul a invocat următoarele argumente:

- sentința pronunțată nu a fost motivată în fapt și în drept, fapt ce contravine prevederilor legislației în vigoare. Instanța a ajuns pripit și nemotivat la concluzia condamnării inculpatului, nu a apreciat probele, nu s-a pronunțat asupra tuturor criticilor formulate de apărare și nu a înlăturat contradicțiile existente;

- instanța de fond prematur și-a format concluzia de condamnare a inculpatului Borșci Ștefan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, și nu a ținut seama de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei, nefiind cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei, nefiind dată apreciere obiectivă a probelor prezentate în proces de către apărare;

- instanța a sfidat prevederile art.325 Cod de procedură penală, depășind în mod vădit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și ordonanța de punere sub învinuire, încălcând prin aceasta 6§1 și §3 lit. (b), lit. (d) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;

- instanța de fond ajungând la concluzia despre vinovăția lui Borșci Ștefan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, nejustificat a omis descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, neindicând care cerințe din Regulamentul Circulației Rutiere au fost încălcate de către acesta;

- în ședință judiciară s-a stabilit încălcarea procedurii de prelevare a probelor sangvine, adică a Ordinului Nr.30 din 11.01.2019, cu privire la recoltarea și analiza, probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora, deci, lipsește latura obiectivă a infracțiunii;

- este nejustificată poziția instanței care inițial a admis demersul apărării privind audierea medicului care nemijlocit a efectuat procedura de prelevare a probelor, ca ulterior refuzând audierea martorului fără nici o explicație plauzibilă, contrar prevederilor articolului 6§1 și §3 lit. (b), lit. (d) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care statuează expres că, orice acuzat are, în special, dreptul: d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

- instanța a apreciat subiectiv probele din dosar, punând la baza sentinței doar declarațiile polițiștilor, care nu au participat nemijlocit la acțiunile de prelevare a probelor sanguine. Aceste probe nu au putut fi luate în considerație, deoarece polițiștii sunt persoane cointeresate în condamnarea inculpatului, în plus declarațiile polițiștilor au fost diametral opuse, cu materialele cauzei;

- instanța nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile - probele apărării, în special cum ar fi: declarațiile martorilor apărării, caracteristica.

3.2. Avocatul Doroftei Roman în interesele inculpatului Borșci Ștefan, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs avocatul a invocat următoarele argumente:

- hotărârea judecătorească este neîntemeiată, deoarece atât în cadrul examinării cauzei în fond cât și în cadrul dezbaterilor judiciare nu a fost constatată existența faptei infracționale;

- instanța a apreciat într-o manieră obscură și vagă probele administrate la dosar, fiind enumerate doar probele acuzării și lipsind cu desăvârșire aprecierea probelor pretextate de apărare, astfel sunt incidente prevederile art.449 alin. (2) lit. (c) CPP;

- instanța de fond în mod confuz, absolut divergent și nejustificat a omis descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, neindicând care cerințe din Regulamentul Circulației Rutiere au fost încălcate de către acesta, aceste concluzii denotă clar, motivarea soluției este contradictorie și divergentă, și în genere instanța nu a elucidat cauza și nu judecat cauza în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, or, instanța contrar art. 325 CPP a depășit limitele învinuirii formulate în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, punând la baza sentinței, din oficiu, învinuirii improprii care nu au fost expuse în actele de învinuire;

- instanța de fond a constatat nulitatea procesului verbal de stabilire a stării de ebrietate, această probă fiind inadmisibilă în virtutea art.94 CPP, deoarece a fost vădită încălcarea procedurii de prelevare a probelor sanguine, adică contrar Ordinului nr. 30 din 11.01.2019 cu privire la recoltarea și analiza, probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora, deci, a lipsit latura obiectivă a infracțiunii;

- este dubioasă și contradictorie poziția expusă de instanță, manifestată prin constatarea divergentă a faptei, la baza sentinței fiind doar: declarațiile polițiștilor care nu au participat nemijlocit la acțiunile de prelevare a probelor sanguine;

- este eronată poziția instanței, care inițial a admis demersul apărării privind audierea medicului care nemijlocit a efectuat procedura de prelevare a probelor, ca ulterior să refuze audierea martorului fără nici o explicație plauzibilă;

- instanța de fond nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de organul de urmărire penală și procuror, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat actele lovite de nulitate și nu a judecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, adoptând, o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

- martorii acuzării au fost intimidați de colaboratorii de poliție, să facă depoziții împotriva lui Borșci, fapt reflectat în procesul verbal al ședinței de judecată;

- un alt decalaj rezultă din declarațiile martorilor (inspectorilor de poliție), întrucât declarațiile sunt atât de identice, în ciuda faptului că fiecare agent a acționat la o anumită etapă procesuală și nu au declarat că Borșci Ștefan ar fi refuzat săi fie prelevate probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2021, recursurile declarate a fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului Borșci Ștefan în baza dispozițiilor art.264¹ alin.(1) Cod penal, după semnele calificative „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*”.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de recurs a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate.

Necățînd la faptul că inculpatul Borșci Ștefan nu recunoaște vina în cele încriminate, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (1) Cod penal, a fost dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de recurs și anume: declarațiile martorilor Tulburi Adelina, Borșci Daniela, Cristea Alexandru; procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 15 ianuarie 2020 (f.d.7); rezultatul analizei sângelui la alcool nr.412 din 31.12.2019, conform căruia la Borșci Ștefan s-a depistat alcool etilic în sânge în cantitate de 2,08 g/l (f.d.40); procesul-verbal de examinare și ordonanța de recunoaștere ca corp delict a actelor din 04 februarie 2020 (permisul de conducere) (f.d.36-38).

Instanța de recurs a respins alegațiile recurenților precum că, în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art.264¹ alin.(1) și anume, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, or, instanța de fond corect a statuat că, Borșci Ștefan care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat a condus mijlocului de transport de model „Xxxxxx” n/î XXXXXX în intersecția străzilor Muncești cu Burebista, mun. Chișinău în urma căreia a comis tamponarea în obstacol și anume gardul și poarta parcului de troleibuze nr.2, ceea ce s-a demonstrat cu lux de amănunte prin probele anexate la dosar și anume, declarațiile martorilor Cristea Alexandru, care a indicat că, „...în mașină erau 3 persoane, lucrătorii ambulanței, i-au comunicat că cei trei din mașină sunt serviți...”, cât și declarațiile martorului Chirica Roman, care a indicat asupra faptului că, „...de la conducătorul auto și anume Borșci Ștefan ce se afla în ambulanță pentru ai acordă ajutor medical în timpul discuției cu acesta din cavitatea bucală a ultimului se simțea miros de alcool...”, iar toate cele argumente invocate de recurenți sînt unele formale și neargumentate, or, fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat de către Borșci Ștefan a fost constatată în rezultatul producerii accidentului rutier, care s-a comis prin tamponarea în obstacol și anume gardul și poarta parcului de troleibuze nr.2.

Instanța de recurs a respins și argumentele invocate de către recurenți în ceea ce privește emiterea de către instanța de fond a unei sentințe neîntemeiate, bazată pe o interpretare eronată a probelor și anume a martorilor polițiști, care au dat declarații identice, or, nu sunt temeiuri pentru a pune la îndoială depozițiile martorilor polițiști, dat fiind că ele sunt succesive și veridice, iar la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe contradictorii.

La fel, instanța de recurs, a respins și argumentele avocatului precum că, martorii acuzării au fost intimidați de colaboratorii de poliție făcând declarații împotriva lui Borșci Ștefan, ca fiind declarative și lipsite de suport probatoriu.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de recurs a constatat că instanța de fond a aplicat inculpatului Borșci Ștefan o pedeapsă corectă și echitabilă în coraport cu circumstanțele faptei și personalitatea inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în limita sancțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (1) Cod penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, avocatul Doroftei Roman în numele condamnatului Borșci Ștefan, a declarat recurs în anulare, prin care solicită casarea totală a deciziei instanței de recurs, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de recurs.

În motivarea recursului în anulare, recurentul a invocat următoarele:

- a fost încălcată procedura de formare a completului de judecată. Din conținutul dispoziției, completul care a semnat decizia nr.48 din 30.12.2020, Colegiul urma a fi format din judecătorii: Băbălău Denis, Gîrbu Silvia, Furdui Sergiu. Cauza a fost examinată de Băbălău Denis, Gîrbu Silvia, Ala Malîi. La materialele cauzei lipsește încheierea de modificarea a completului de judecată și mențiunile respective. În consecință, se conchide că instanța de recurs nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza dată (de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege), hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art.6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, astfel soluția este lovită de nulitate;

- instanța a examinat și a menținut în vigoare o sentință inexistentă din 04.12.2020, or, apărarea a contestat sentința Judecătorei Chișinău din 12.03.2021, fapt ce atestă examinarea superficială și arbitrară a cauzei penale;

- instanța de recurs a lăsat fără nici o motivare alegațiile apărării, dar a făcut o transpunere a motivelor inserate de procuror în recurs, contribuind astfel la lezarea drepturilor inculpatului la o hotărâre motivată. Opinia enunțată rezidă în raționamentul că dispozitivul este expus neclar și contravine părții descriptive a deciziei. Nu este explicat de o manieră potrivită și cu destulă claritate și previzibilitate, motivele pentru care instanța de recurs a casat sentința precum și laturile pe care le-a menținut din sentința și dispozițiile lăsate în vigoare. În acest context, rezultă că a fost admisă încălcarea art.13 CEDO care furnizează „dreptul la un recurs efectiv”;

- decizia instanței de recurs este una nemotivată, iar concluziile sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită cererilor formulate de apărare în raport cu materialul existent la dosar, precum și normelor de drept ce reglementează acest aspect, fapt ce contravine prevederilor art.384 Cod de procedură penală;

- instanța de recurs a aplicat și interpretat legea de o manieră eronată, chiar arbitrară, totodată nu și-au asumat obligația pozitivă care le revine și nu au realizat un exercițiu adecvat de protecție a drepturilor recurentului, încât ca acestea să fie concrete și efective, în așa mod fiind lipsit de efectivitatea dreptului la un proces echitabil, acesta fiind în totalitate lipsit de valorificarea drepturilor sale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art.456 Cod de procedură penală, recursul în anulare este supus unei verificări prealabile judecării în fond a acestuia, astfel că, instanța de recurs este obligată să îndeplinească actele procedurale preparatorii și să examineze admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în conformitate cu prevederile art.431 și 432 Cod de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de judecată, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, raportat la prevederile art.6 pct. 44) ale aceluiași Cod, art.4§2 al Protocolului nr.7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prevederile pct.44) art.6 Cod de procedură penală determină ca viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Reieșind din prevederile legale menționate, Colegiul reiterează că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, ce cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

Din textul recursului în anulare, Colegiul penal atestă că recurentul indică prezența viciului fundamental, și anume încălcarea art. 6 CEDO, prin faptul că instanța de recurs nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza dată (de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege), deoarece,, *a fost încălcat procedura de formare a completului de judecată. Potrivit dispoziția nr.48 din 30.12.2020, Colegiul urma a fi format din judecătorii: Băbălău Denis, Gîrbu Silvia, Furdui Sergiu. Cauza a fost examinată de Băbălău Denis, Gîrbu Silvia, Ala Malîi. La materialele cauzei lipsește încheierea de modificarea a completului de judecată și mențiunile respective*”, însă Colegiul penal menționează că alegațiile recurentului nu pot fi acceptate, având un caracter declarativ, or conform dispoziției nr.4 din 20 ianuarie 2021, au fost operate modificări în dispoziția Președintelui al Curții de Apel Chișinău cu nr.48 din 20.12.2020, în partea ce ține de completul de judecată cu nr.4 din Cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, format din judecătorii Gîrbu Silvia – președinte și judecătorii Băbălău Denis și Furdui Sergiu, prin care a fost substituit temporar judecătorul Furdui Sergiu, absent pe motiv de boală cu judecătorul Colegiului Civil

comercial de contencios administrativ, Ala Malți, pentru examinarea cauzelor penale aflate în procedura completului (f.d.6 vol. II).

Ce ține de alegația recurentului invocată prin prisma art.13 CEDO „*instanța de recurs a lăsat fără nici o motivare alegațiile apărării, dar a făcut o transpunere a motivelor inserate de procuror în recurs, contribuind astfel la lezarea drepturilor inculpatului la o hotărâre motivată*”, Colegiul penal indică că nu poate fi acceptată, or din conținutul deciziei instanței de recurs, rezultă cert că instanța, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect concluzionând în privința vinovăției condamnatului Borșci Ștefan în fapta incriminată, și just fiind încadrate acțiunile acestuia în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal și s-a expus suficient de detaliat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, motiv din care instanța de recurs în anulare nu identifică vreun temei justificativ de a interveni în decizia instanței ierarhic inferioare pe acest aspect, mai mult că în jurisprudența CtEDO care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Privitor la criticile recurentului că „*instanța a examinat și a menținut în vigoare o sentință inexistentă din 04.12.2020, or, apărarea a contestat sentința Judecătoriei Chișinău din 12.03.2021*”, Colegiul penal conchide că sunt declarative, or se constată că aceasta constituie o eroare materială evidentă, reglementată de art.249 Cod de procedură penală, asupra căreia instanța de recurs a reacționat prompt, adoptând în acest sens încheierea din 06 iulie 2021, prin care a fost înlăturată eroarea materială nominalizată (f.d.45-46 vol.II).

În concluzie Colegiul penal statuează că în cauza deferită judecății, instanța de recurs nu au admis careva erori sau vicii de procedură pentru a fi necesară intervenția instanței de recurs în anulare în vederea remedierii acestora.

Totodată, Colegiul penal evidențiază că, dreptul la un proces echitabil, consfințit în art.6 din Convenție, coroborat cu accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției - drepturi fundamentale prevăzute în art.art.20, 21 din Constituție, enunță și preeminența principiului supremației dreptului. Unul din elementele fundamentale ale preeminenței principiului supremației dreptului este garantarea securității raporturilor juridice, care înseamnă, că o soluție definitivă a oricărui litigiu, inclusiv de natură penală, nu trebuie rediscutată.

Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte în proces nu este în drept să solicite reluarea procesului de judecată în scopul unei noi soluționări a cauzei după ce hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă, excepție făcând doar temeiurile stricte prevăzute de lege.

În speță, hotărârea atacată nu este afectată de viciu fundamental și a căpătat putere de lucru judecat (*res judicata pro veritate habetur*), ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

De asemenea, se menționează că principiul securității raporturilor juridice, consfințit în articolul 6 din Convenție, cere inter alia ca, atunci când instanțele judecătorești dau o

apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*hotărârea Brumărescu vs România din 28 octombrie 1999*).

Mai mult, potrivit dispozițiilor art.4§2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

La caz, instanța de recurs în anulare constată, că hotărârea contestată nu este afectată de nici un viciu fundamental, fiind conformă prevederilor legale și această hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Colegiul penal constată că la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la existența unui viciu fundamental în cauză și ar afecta hotărârea irevocabilă, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele condamnatului Borșci Ștefan, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.art.456 alin.(1), 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele condamnatului Borșci Ștefan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2021, în cauza penală în privința lui **Borșci Ștefan xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 octombrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir